

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 267.609 van 11 september 2026
in de zaak A. 248.908/XIV-40.264**

In zake: de NV K.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Olivier Eschweiler
kantoor houdend te 4130 Esneux
rue de Mery 42
bij wie woonplaats wordt gekozen
eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Gaël Tilman
kantoor houdend te 4000 Luik
Boulevard Frère Orban 43

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rebecca Denys
kantoor houdend te 9000 Gent
Coupure Rechts 162

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 14 augustus 2026, strekt tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “het besluit van 22 juli 2026 [...] betreffende de overheidsopdracht voor diensten met als voorwerp : ‘Groen- en netheidsonderhoud op de autosnelwegen in de provincie Vlaams-Brabant : A-wegen Oost (D213, Leuven – D214, Aarschot)’ waarin de aanbestedende overheid de offerte van [de verzoekende partij.] onregelmatig verklaart en de opdracht gunt aan [een andere inschrijver] (...)”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 17 augustus 2026 werd, in samenspraak met het aangeduide lid van het auditoraat, de procedurekalender vastgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 september 2026 om 10 uur.

Staatsraad Inge Vos heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ann Custers, die *loco* advocaten Olivier Eschweiler en Gaël Tilman verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Sebastian De Smet, die *loco* advocaat Rebecca Denys verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verwerende partij schrijft een overheidsopdracht voor diensten uit met als voorwerp: “Groen- en netheidsonderhoud op de autosnelwegen in de provincie Vlaams-Brabant: A-wegen Oost (D213, Leuven – D214, Aarschot)”.

Als plaatsingswijze wordt gekozen voor een openbare procedure. De opdracht wordt nationaal en Europees bekendgemaakt.

3.2. Vijf offertes worden ingediend, waaronder die van de verzoekende partij en die van de nv S.

3.3. In het gunningsverslag wordt de offerte van de verzoekende partij substantieel onregelmatig bevonden omwille van een abnormale eenheidsprijs voor post 51 en bijgevolg geweerd. Voorgesteld wordt om de opdracht te gunnen aan de nv S. als economisch meest voordelige en regelmatige inschrijver.

3.4. Op 22 juli 2026 gunt de verwerende partij de opdracht overeenkomstig het gunningsverslag aan de nv S.

Dit is de bestreden beslissing.

3.5. Bij aangetekende brief van 30 juli 2026 deelt de verwerende partij aan de verzoekende partij mee dat haar offerte onregelmatig werd bevonden en geweerd.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

Verzoek tot vertrouwelijke behandeling van stukken

4. De verzoekende partij vraagt om de vertrouwelijke behandeling van bepaalde door haar neergelegde stukken die zij in de inventaris als vertrouwelijk aanduidt en waarbij zij ook de redenen opgeeft waarom zij om die vertrouwelijke behandeling vraagt.

5. Geen van de partijen heeft (ter terechtzitting) het lichten van de vertrouwelijkheid van deze stukken gevraagd.

Onder de stukken waarvan de verzoekende partij de (volledige) vertrouwelijkheid vraagt, is ook begrepen, de door haar verstrekte prijsverantwoording. Voor het gunningsverslag waarin een beperkt aantal elementen van deze prijsverantwoording worden hernomen, wordt geen vertrouwelijke behandeling gevraagd, zodat aangenomen wordt dat de verzoekende partij haar verzoek tot algehele vertrouwelijkheid van het betrokken stuk niet handhaaft voor wat betreft de gegevens die door de verwerende partij in het gunningsverslag zijn weergegeven.

Neerlegging van een nieuw stuk

6. De verzoekende partij legt als nieuw stuk nog een arrest van de Raad van State neer (RvS 21 augustus 2026, nr. 267.492, ECLI:BE:RVSCE:2026:ARR.267.492). Het betreft een arrest met betrekking tot een andere overheidsopdracht, gewezen tussen dezelfde partijen na indiening van het verzoekschrift, en waarvan de verwerende partij ook reeds eerder kennis kon nemen. Er is geen reden om dit stuk uit het debat te weren en er wordt door de verwerende partij ook niet om gevraagd.

V. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

7. Krachtens artikel 17, §§ 1, 5 en 6, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gelezen in samenhang met de artikelen 15 en 31 van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten, bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten en concessies’ (hierna: wet van 17 juni 2013), moet enkel worden onderzocht of in de voorliggende vordering tot schorsing die is ingesteld volgens de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, een ernstig middel waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling of een klaarblijkelijke onwettigheid wordt aangevoerd.

VI. Onderzoek van het eerste en tweede middel

Standpunt van de partijen

A. Eerste middel

8. De verzoekende partij voert in het verzoekschrift onder het kopje “[h]et motiveringsgebrek” de schending aan van artikel 84 van de wet van 17 juni 2016 ‘inzake overheidsopdrachten’ (hierna: wet van 17 juni 2016), van de artikelen 4 en 5 van de wet van 17 juni 2013, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (hierna: wet van 29 juli 1991) en van de artikelen 35 en 36 van het koninklijk

besluit van 18 april 2017 ‘betreffende de plaatsing van overheidsopdrachten in de klassieke sectoren’ (hierna: koninklijk besluit van 18 april 2017).

Zij vat het eerste middel samen als volgt:

“Zowel de wet van 29 juli 1991 als de wet van 17 juni 2013 leggen de aanbestedende overheden een motiveringsplicht op.

Deze motiveringsplicht heeft tot doel de ontvanger van het besluit in staat te stellen de redenen te begrijpen die de aanbestedende overheid ertoe hebben gebracht dit besluit vast te stellen, en de Raad van State in staat te stellen de juistheid, de toelaatbaarheid en de relevantie van de aangevoerde motieven te toetsen.

Door de door [de verzoekende partij] aangevoerde motiveringen voor de post 51 af te wijzen op grond dat de aangekondigde opbrengsten onrealistisch hoog waren gezien de uitvoeringsomstandigheden en de geconstateerde opbrengsten van voorgaande jaren, zonder verdere toelichting, stelt de verwerende partij de Raad van State niet in staat om na te gaan of deze beoordelingen niet zijn gebaseerd op gegevens die onjuist zijn.

Zij stelt [de verzoekende partij] evenmin in staat de redenen te begrijpen die ten grondslag lagen aan de vaststelling dat haar prijzen abnormaal waren.

Dit geldt des te meer omdat [de verzoekende partij] aantoonde dat de betreffende rendementen momenteel door haar worden gerealiseerd ten gunste van het AWW, hetzij op andere bouwplaatsen, hetzij voor dezelfde opdracht in het verleden.

Hieruit volgt dat de motivering tekortschiet.

Het middel is derhalve ernstig.”

9. De verwerende partij heeft geen administratief dossier neergelegd, noch een nota met opmerkingen ingediend. In haar schrijven van 3 september 2026 en ter terechtzitting geeft zij aan zich te gedragen naar het oordeel van de Raad van State.

B. Tweede middel

10. De verzoekende partij voert in het verzoekschrift onder het kopje “[s]chending van het transparantiebeginsel” de schending aan van de artikelen 4, 83 en 84 van de wet van 17 juni 2016, van de artikelen 35, 36 en 76 van het koninklijk besluit van 18 april 2017, van het transparantiebeginsel, het beginsel van eerbiediging van de rechten van verdediging, het gelijkheidsbeginsel en van het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*.

Zij vat het tweede middel samen als volgt:

“Het transparantiebeginsel is een van de grondbeginselen van de regelgeving inzake overheidsopdrachten. Het is overigens vastgelegd in artikel 4 van de wet van 17 juni 2016.

Door de eenheidsprijzen in de offerte van verzoekster als abnormaal te beschouwen, op grond dat de opgegeven rendementen onrealistisch hoog zouden zijn gezien de vastgestelde rendementen van de afgelopen jaren, heeft de verwerende partij de offerte van verzoekster afgewezen op basis van informatie die noch in het bestek, noch daarna was meegedeeld, en waaraan het belang werd toegekend die eveneens onbekend was bij verzoekster.

Hiermee heeft de verwerende partij het transparantiebeginsel en de in het middel genoemde bepalingen geschonden.

De verwerende partij heeft ook gebruikgemaakt van informatie die niet afkomstig was van [de verzoekende partij] om diens prijsverantwoording te verwerpen, zonder deze informatie vooraf te hebben meegedeeld, in strijd met artikel 36, §3 van het K.B. van 18 april 2017.

Het middel is derhalve ernstig.”

11. De verwerende partij heeft geen administratief dossier neergelegd, noch een nota met opmerkingen ingediend. In haar schrijven van 3 september 2026 en ter terechtzitting geeft zij aan zich te gedragen naar het oordeel van de Raad van State.

Beoordeling

12. Het past het eerste en het tweede middel samen te behandelen.
13. Artikel 36, § 3, van het koninklijk besluit van 18 april 2017 luidt:

“De aanbestedende overheid beoordeelt de ontvangen verantwoordingen en:

1° stelt ofwel vast dat het bedrag van een of meer niet-verwaarloosbare posten een abnormaal karakter vertoont en weert de offerte omwille van de substantiële onregelmatigheid waarmee deze behept is;

2° ofwel, stelt vast dat het totale offertebedrag een abnormaal karakter vertoont en weert de offerte omwille van de substantiële onregelmatigheid waarmee deze behept is;

3° ofwel, motiveert in de gunningsbeslissing dat het totale offertebedrag geen abnormaal karakter vertoont.

De aanbestedende overheid wijst de offerte eveneens af wanneer zij heeft vastgesteld dat het totale offertebedrag abnormaal laag is omdat de offerte niet voldoet aan de in artikel 7, eerste lid, van de wet, bedoelde verplichtingen op het gebied van het milieu-, sociaal- of arbeidsrecht omwille van de substantiële

onregelmatigheid waarmee deze behept is. Wanneer de offerte niet voldoet aan de verplichtingen op het gebied van het federaal sociaal- of het arbeidsrecht, deelt de aanbestedende overheid dit mee overeenkomstig paragraaf 5, tweede lid.

In het kader van beoordeling kan de aanbestedende overheid ook rekening houden met inlichtingen die niet afkomstig zijn van de inschrijver. Deze gegevens worden voorgelegd aan de inschrijver teneinde hem de kans te geven hierop te reageren.

Wanneer een aanbestedende overheid vaststelt dat een offerte abnormaal laag lijkt ten gevolge van door de inschrijver verkregen overheidssteun, kan de offerte alleen op die grond worden afgewezen na overleg met de inschrijver en deze niet binnen een door de aanbestedende overheid gestelde toereikende termijn kan aantonen dat de betrokken steun verenigbaar is met de interne markt, in de zin van artikel 107 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie. Wanneer de aanbestedende overheid in een dergelijke situatie een offerte afwijst, deelt zij dit mee overeenkomstig paragraaf 5, derde lid. Onderhavig lid is enkel van toepassing voor de opdrachten waarvan het geraamd bedrag gelijk is aan of hoger dan de drempels voor de Europese bekendmaking.”

De aanbestedende overheid beschikt bij de toepassing van artikel 36, § 3, van het voornoemde koninklijk besluit over een beoordelingsruimte om de gegeven prijsverantwoording al dan niet te aanvaarden. De Raad van State mag zich, gesteld voor de toetsing van deze beoordeling, niet in de plaats stellen van het bestuur en zelf de beoordeling van de prijsverantwoording overdoen. Het komt aan de Raad van State enkel toe om desgevraagd na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. Hierbij moet zij op zorgvuldige wijze haar beslissing voorbereiden, hetgeen impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

14. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten het bestuur in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze. Voorts bepaalt, wat de formele motivering van een gunningsbeslissing betreft, artikel 5 van de wet van 17 juni 2013 dat die beslissing een reeks vermeldingen moet bevatten, waaronder (8°) de namen van de inschrijvers van wie de offerte onregelmatig is bevonden en de juridische en feitelijke motieven voor hun wering, welke motieven met name betrekking hebben op het abnormale karakter van de prijzen.

Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

Aldus, wanneer de aanbestedende overheid, zoals te dezen, een prijsverantwoording heeft gevraagd, dient zij hierover inhoudelijk standpunt in te nemen alvorens de gunningsbeslissing te nemen. De betrokken motieven dienen op grond van artikel 5 van de wet van 17 juni 2013 te worden veruitwendigd teneinde een controle mogelijk te maken.

15. Uit het gunningsverslag, waarop de bestreden beslissing steunt, blijkt dat de offerte van de verzoekende partij substantieel onregelmatig werd bevonden wegens een abnormaal lage eenheidsprijs op grond van onrealistische rendementen voor de post 51 op grond van de volgende formele motivering:

“4.7 Prijs- of kostenonderzoek

- M.b.t. de offertebedragen - Wettelijk gemiddelde

Er werden 5 offertes geselecteerd, bijgevolg is het wettelijk criterium cfr. art. 36 §4 KB Plaatsing van toepassing. In dit geval ligt het offertebedrag van inschrijver [nv K.] meer dan 15% onder het wettelijk gemiddelde. Dit offertebedrag is bijgevolg belast met een wettelijk vermoeden van abnormaliteit en verder onderzoek is noodzakelijk. De betrokken inschrijver werd verzocht om een prijsverantwoording - voor wat betreft de totaalprijs - op basis van art. 36 §4 KB Plaatsing.

De prijsverantwoording werd tijdig ontvangen.

[De nv K.] voegt een gedetailleerde cijfermatige onderbouwing toe voor zijn offertebedrag. Deze bevat een inschatting van hoeveelheden en eenheidsprijzen voor de inzet van personeel en materieel alsook aankoopkosten voor materialen en kosten voor het storten en verwerken van afval.

Bovendien worden deze prijzen door hem uitvoerig gestaafd met de nodige documenten en/of berekeningen.

Vermits de te leveren diensten voornamelijk de inzet van personeel en materieel vergen, kan bovenstaand omschreven verantwoording een aanvaardbare verklaring bieden voor het prijsniveau van het offertebedrag. De opgenomen verkoop- en kostprijzen voor de meest significante kostprijscomponenten, zijnde de verkoopprijs inzet arbeidskrachten, de verkoopprijzen inzet materieel en storkosten

afvalstromen, met een gezamenlijk aandeel van meer dan 90% van het offertebedrag, werden afgetoetst met courant gangbare prijzen. Betreft deze elementen werden geen abnormale prijsniveaus vastgesteld.

– M.b.t. de eenheidsprijzen

Bij het onderzoek van de eenheidsprijzen werden alle posten met een aandeel groter dan 1% in beschouwing genomen. Op die manier bedraagt het totale aandeel van de onderzochte posten $\pm 74\%$, hetgeen als voldoende representatief wordt beschouwd voor een grondig onderzoek van de eenheidsprijzen. Vervolgens werd als drempelwaarde voor afwijkingen 25 à 30% gehanteerd voor lage prijzen en 50% voor hoge prijzen.

Prijsonderzoek eenheidsprijzen [nv K.]

T.a.v. de offerte van inschrijver [nv K.] werden volgende posten geselecteerd voor verder onderzoek: 46, 51, 79, 124 en 215.

De overige posten werden niet geselecteerd omdat ze telkens aan minstens één van de volgende criteria voldoen:

- Het individuele aandeel is gering ($< 1\%$)
- De afwijking van de eenheidsprijs ten opzichte van het (getrimd) gemiddelde en/of de raming is beperkt.

- De eenheidsprijs valt nog binnen de vork van courant gangbare prijzen.

In navolging van het onderzoek van de eenheidsprijzen werd voor deze posten een prijsverantwoording gevraagd op basis van art. 36§2 KB Plaatsing.

De prijsverantwoording werd tijdig ontvangen.

De aanbesteder stelt vast dat [nv K.]:

- Een toeslag voor algemene kosten, winst en risico hanteert die veeleer hoog is in vergelijking met percentages die meestal gehanteerd worden voor gelijkaardige werken. Dit wordt evenwel niet als abnormaal beschouwd.

- Verkoopprijzen voor de inzet van arbeidskrachten hanteert die nét voldoen aan de wettelijke minimumlonen voor paritair comité 145.4. Alle verkoopprijzen voor de inzet van eigen personeel worden vooralsnog als laag maar normaal beoordeeld.

- Verkoopprijzen voor de inzet van materieel hanteert die binnen de vork van courant gangbare verkoopprijzen vallen. De verkoopprijs voor de inzet van de werktuigdrager is eerder hoog, maar ook deze wordt vooralsnog als normaal beschouwd.

- Stort- en verwerkingskosten hanteert die gestaafd worden met een recente offerte die in lijn ligt met wat courant gangbaar is. Deze worden als normaal beoordeeld.

- Voor post 46 uitgaat van een rendement van 30.000 m²/dag voor het maaien van graslanden op boven- en onderbermen dat als hoog, maar niet onhaalbaar wordt beschouwd.

- Voor post 51 uitgaat van een rendement van 14.000 m²/dag voor de meerprijs bij het vanrailmaaien, dat gezien de uitvoeringsomstandigheden en de vastgestelde rendementen van de afgelopen jaren als onrealistisch hoog wordt beoordeeld.

- Voor post 79 uitgaat van een rendement van 12.000m²/dag voor het wegnemen van overhangende takken per scheervlak van 1,25m tot 5m hoogte (incl. gebruik (voor)signalisatievoertuigen, dat als hoog maar haalbaar wordt beschouwd.

- Voor post 124 uitgaat van een rendement van 5.500 m²/dag voor het kuisen van verhardingen op autosnelwegen kant middenberm die niet met een veegwagen maar met kleinere machines eventueel aangevuld met handwerk gereinigd worden, dat als hoog, maar haalbaar wordt beschouwd

- Post 215 staat met een recente offerte die in lijn ligt met wat courant gangbaar is.

Conclusie prijsonderzoek eenheidsprijzen [nv K.]:

[De nv K.] slaagt er niet in om het vermoeden van abnormaliteit van de bevroegde eenheidsprijzen te weerleggen. Uit de verantwoording van de eenheidsprijzen blijkt nl. dat rekening werd gehouden met een onrealistisch rendement voor de post 51.

Bijgevolg dient deze offerte prijstechnisch als substantieel onregelmatig te worden beschouwd.”

16. Uit de motivering in het gunningsverslag blijkt *prima facie* dat de verwerende partij zich hoofdzakelijk baseert op “de uitvoeringsomstandigheden en de vastgestelde rendementen van de afgelopen jaren” om te besluiten tot de abnormaliteit van de eenheidsprijs voor post 51 in de offerte van de verzoekende partij. Ook met betrekking tot de offerte van een andere inschrijver wordt voor drie (andere) posten tot de abnormaliteit van de eenheidsprijs besloten omdat het door die inschrijver opgegeven rendement “gezien de uitvoeringsomstandigheden en de vastgestelde rendementen van de afgelopen jaren als onrealistisch hoog worden beoordeeld”.

17. De Raad van State telt vooreerst *prima facie* vast dat deze in het gunningsverslag uitgedrukte motivering aan de verzoekende partij geen voldoende duidelijkheid verschaft over de motieven waarom de verwerende partij haar eenheidsprijs voor de post 51 abnormaal heeft bevonden en haar offerte als substantieel onregelmatig heeft geweerd. De verwerende partij beperkt zich immers tot een vage en stereotiepe verwijzing naar de “uitvoeringsomstandigheden” in combinatie met niet nader toegelichte “rendementen van de afgelopen jaren”, die de verzoekende partij niet toelaat zich op zicht van het gunningsverslag met kennis van zaken te beraden over de zin van een betwisting in rechte van de genomen beslissing.

18. De Raad van State stelt voorts *prima facie* vast dat de verwerende partij niet betwist dat, zoals de verzoekende partij betoogt in haar tweede middel, zij zich wat de verwijzing naar de “rendementen van de afgelopen jaren” betreft, heeft gebaseerd op gegevens die niet werden vermeld in de opdrachtdocumenten, en die evenmin afkomstig zijn van de verzoekende partij zelf om het door de verzoekende partij in haar prijsverantwoording vermelde rendement onrealistisch hoog te bevinden en te besluiten tot de abnormaliteit van de betrokken eenheidsprijs. Zij heeft geen administratief dossier neergelegd en beperkt zich ertoe om zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad van State.

Overeenkomstig artikel 36, § 3, derde lid, van het koninklijk besluit van 18 april 2017, mag de aanbestedende overheid, in het kader van de beoordeling van een prijsverantwoording, ook rekening houden met inlichtingen die niet afkomstig zijn van de inschrijver zelf. Deze gegevens moeten krachtens die bepaling dan wel eerst aan de inschrijver worden voorgelegd, teneinde hem de kans te geven hierop te reageren.

In het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 18 april 2017 wordt over de voormelde bepaling het volgende opgemerkt:

“De aanbestedende overheid kan in een dergelijk geval deze prijs of kost zelf rechtvaardigen rekening houdende met haar eigen kennis of met andere informatie die niet van de inschrijver komt. Zij zal evenwel de gegevens moeten voorleggen aan de inschrijver teneinde hem de kans te geven hierop te reageren, vooraleer hij zijn beslissing neemt. Deze verplichting vloeit voort uit artikel 69.3 van richtlijn 2014/24/EU, waarin is bepaald dat de aanbestedende overheid bij de beoordeling in overleg moet treden met de inschrijver. Op die wijze wordt daarenboven gegarandeerd dat de rechten van de verdediging worden nageleefd. Er wordt aan herinnerd dat het gelijkheidsbeginsel ook in deze context van toepassing is.”

Hoewel de verwerende partij zich in belangrijke mate blijkt te hebben gesteund op inlichtingen die niet afkomstig zijn van de inschrijver zelf om diens prijsverantwoording voor de betrokken eenheidsprijs te verwerpen en te besluiten tot de onregelmatigheid van diens offerte, blijkt niet dat zij de betrokken informatie inzake “de vastgestelde rendementen van de afgelopen jaren” eerst aan de verzoekende partij heeft voorgelegd teneinde de verzoekende partij de kans te geven hierop te reageren.

19. De verwerende partij maakt op het eerste gezicht ook niet aannemelijk dat de vastgestelde rendementen uit een eerdere opdracht valt onder de vertrouwelijkheidsplicht die op de aanbestedende overheid rust op grond van artikel 13, § 2, van de wet van 17 juni 2016. Het lijkt immers niet te gaan om een fabrieks- of bedrijfsgeheim of vertrouwelijk aspect van een offerte van een concurrent, maar louter om een feitelijke vaststelling uit de uitvoering van een eerdere opdracht.

Het valt op het eerste gezicht dan ook niet in te zien waarom ieder cijfermatig gegeven met betrekking tot de over de voorbije jaren feitelijk behaalde rendementen, aan tegenspraak door de verzoekende partij in het kader van het prijsonderzoek moest worden onttrokken.

20. Het eerste en het tweede middel zijn in de aangegeven mate ernstig.

VII. Belangenafweging

21. De verzoekende partij voert in het verzoekschrift aan dat de belangenafweging de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet in de weg staat.

22. Overeenkomstig artikel 15, derde lid, van de wet van 17 juni 2013 kan de verhaalinstantie ambtshalve of op verzoek van één van de partijen, rekening houden met de vermoedelijke gevolgen van de schorsing van de uitvoering en van de voorlopige maatregelen voor alle belangen die kunnen worden geschaad, alsook met het openbaar belang, en beslissen om de schorsing van de uitvoering of de voorlopige maatregelen niet toe te staan wanneer de negatieve gevolgen ervan groter zouden zijn dan de voordelen ervan.

23. De verwerende partij wijst niet op – en de Raad van State ziet evenmin – de negatieve gevolgen van een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, die zwaarder zouden wegen dan de voordelen ervan.

VIII. Besluit

24. Het eerste en het tweede middel zijn in de aangegeven mate ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt dan ook ingewilligd.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de verwerende partij van 22 juli 2026 inzake de overheidsopdracht voor diensten met als voorwerp ‘Groen- en nethedsonderhoud op de autosnelwegen in de provincie Vlaams-Brabant : A-wegen Oost (D213, Leuven – D214, Aarschot)’ waarin de aanbestedende overheid de offerte van de verzoekende partij onregelmatig verklaart en de opdracht gunt aan de nv S.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op elf september tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Inge Vos,
bijgestaan door

Johan Pas,

De griffier

Johan Pas

staatsraad, waarnemend voorzitter,

griffier.

De voorzitter

Inge Vos